

LA FOSCA I LA LLUM

CONXA ADELL I CARDELLACH

Avui és el diumenge de l'alegria de Quaresma, diumenge Laetare. A l'Advent tenim un altre diumenge de l'alegria, el tercer, i en diem diumenge Gaudete. Però en les lectures d'avui, del cicle B, costa trobar alegria. Tenen un to trist, de culpa o, millor dit, de passar de la culpa,

En la primera parla d'incendis provocats, muralles derruïdes, destrucció d'objectes preciosos, de deportacions de persones per fer-los esclaus. El salm expressa el dolor dels deportats enyorant el seu país, no tenen esma de cantar en una terra estrangera, ni que siguin cants espirituals. En l'evangeli, Jesús catequitza Nicodem parlant-li veladament de la creu.

Tot plegat ens recorda tantes guerres actuals i tant dolor que avui es pateix arreu del món indiscriminadament. L'evangeli diu clar que «tothom qui obra malament té odi a la llum». Hi ha persones i col·lectius que no suporten la llum del bé per a tothom, que no poden sortir del seu pou i volen que tothom s'enfonsi amb ells, o bé que volen ser els amos de tot i de tothom, sense veure que destruint els altres s'autodestruïen ells mateixos.

Potser nosaltres no odiam la llum, però a vegades ja ens va bé quedar-nos en la foscor de l'anar fent, sense ànim de voler canviar el món, perquè tot va malament arreu.

Les lectures també ofereixen un bri d'esperança. Al final de la primera, Cir, rei de Pèrsia, ofereix als jueus tornar a Jerusalem per reconstruir el temple, amb tot el que suposa d'acceptar la cultura dels vençuts, amb aquestes amables paraules: «Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui».

Quan el final de l'evangeli diu: «els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum», ho entenem en el context. Però la Bíblia ha tingut moltes interpretacions partidistes i tothom se l'ha volguda apropiar. Parlar de la veritat ens remet a l'evangeli de Joan quan Jesús contesta a Pilat: «Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoniatge de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu». I llavors Pilat es fa la gran pregunta, que ni tan sols és una resposta a Jesús: «I la veritat, què és?».

Totes les lectures ens parlen de creure o no creure. Però cap de les dues opcions no són fàcils i totes dues es preguntes el perquè de l'opció de l'altra: com és que l'altre creu?, com és que l'altre no creu? Parlar de la salvació a un món que viu al marge de Déu no és fàcil i, en canvi, la salvació «no és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n». Déu ens ha creat per a fer el bé, per a crear el bé. El dolor i la foscor és obra nostra.

Si ens atrevim a alçar el cap veurem la creu i viurem la creu. Tots patim les nostres creus, però sabem que la creu és la condició per a l'alegria, l'entrega incondicional és condició per a l'alegria. Les mares ho saben i els altres també.